

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

<p>Előfizetési ára</p> <p>Egész évre 8 K Fél évre 4 „ Negyed évre 2 „</p> <p>Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Felőlős szerkesztő:</p> <p>KOROM GYÖRGY.</p>	<p>Laptulajdonos és kiadó:</p> <p>BALKÁNYI ERNŐ.</p>	<p>Főmunkatárs: Oszesly M. Victor.</p> <p>A nyitlér sora egy korona. Kéziratokat nem adunk vissza.</p>
---	--	---	---

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Szenvedélyek.

Lélektani alapon álló igazság, hogy mindazt, amit az ember huzamosabban, nap-nap után következetesen végez, annyira szokásává válik, hogy elhagyása, vagy csak rövid időre való félbeszakítása is nagy lelki küzdelmébe kerül.

A szokások azután fokról-fokra erősödve szenvedélyé alakulnak, amelyekből való szabadulás igen sokszor végzetessé válhat egyseseknél.

Éppen ezért semmit nem szabad tulzásba vinni. Innen a közmondás is, hogy jóból is megárt a sok. A mi egyszer szenvedélyé; hogy ne mondjam — második természetévé vált az embernek az mindenképen káros hatással van ugy szellemi, erkölcsi, mint a test egészségének fenntartási szempontjából is, legyen az a szenvedély akár jó, akár rossz.

Vegyünk fel néhány példát.

Elsőnek talán éppen a legeklatánsnak lesz mindjárt az alkohol élvezetének tulajdombá való vitele. — Az első pohár bizonyára nem ártana meg, ha azt akkor abba is hagyá, de az elsőt követi a második s ha a második is megvolt, akkor aztán hadd menjen a végletekig, aminek rendszeren az

a következménye, hogy színvonal az anyaföld, amikor is büszke, öntudatos ember arccal nem az ég felé, hanem a föld felé fordul.

A másik ilyen vaszedelmes ellensége az embernek a kártya szenvedély. Aki megszokta, alig várja, hogy letegye a kanalat, már szinte futva rohan a játékasztalhoz, ahol vagy ő zsebel ki másokat, vagy őt zsebelik ki mások. Amit fáradságos nehéz munkával valahogy összekapartott azt oly könnyelműen odadobja, mintha Rothschild vagyonával rendelkezne.

És még ha csak a pénz lenne oda, nem is volna érdemes érte szót emelni.

A szenvedélyek ördöge magával rántja az embert magát, egészségét aláássa, szellemi rugókönyságát csökkenti, míg végre teljesen megszünteti. A komoly munkához nemcsak kedvet, nem érez, de ereje se lesz többé.

A család nyomorog s míg a férj, a szerencsétlen mindenét feloldozza, hogy örültszenvedélyét kielégítse, azalatt egzisztenciái mennek tönkre s lesz belőlük börtöntöltelék, lezsongyolódott korház nyomorultjai, akikre mégve azután valóságos üdv a mindeneiket megváltó halál.

Azokat a részvénytársaságokat, melyek

az emberi gyöngeségek molochjaiként szerepelnek irgalmatlanul el kellene törölni a föld színéről, mert ha már az ember amugy is hajlandó minden rosszra, minek azt még mesterségesen is fejleszteni.

Mi magunk pedig erősítsük akarakterünket, hogy ellen tudjunk állani azoknak a csábításoknak, amelyek folyton kísértének. K . . . m.

Chimay hercegné meginterjuvulása.

A vidék egyik nagyobb városkájában megjelenő lapban olvassuk Chimay hercegnének Budapestben való tartózkodása alatt történt meginterjuvulását.

A részleteiben is igen változatos és mérész interjuv egyébként álljon itt szöszérint:

Kedves, díszkrét szalon, amelynek ablakredőnyei fellogiák a napsugarakat, erős, angol parfüm illat, a szőnyegeken és a székek alatt megtömött koferek, a széles kelméteres keretven szetszört pipere-cikkiek; — ebben a környezetben fogadtott a világhírű Chimay hercegné, Rigó Janesi babája, az élőkép-művésznő, aki legújabb szerzeményével, Billouge Lojzi olasz vasutalagot eljött Magyarorszába, hogy megatlaga Rigó Janesi házaját. A hercegné ez alkalommal nem szállodában vett lakást. Irzók a fotografus-masinaiktól és az interjuvó nyilvánosságától. Jelenlegi lovagjának,

A béke szent napján. *)

Ista: KIRÁLY GYZY.

Emerike, add ide a papírlanokat, Ugy. Most meg az aranyzalakat. A gyertyákat is. Gyujtsd meg, Emerike. Vigyázz meg ne gyujlon valami. Nézd már füstöl . . . De ügyetlen vagy, Emerike. Én már azóta mennyi mindent csináltam. Az apádra utóttél; az is alig mozog, ha valamit lennie kell. — Nem kellett volna ilyen gyertyát venni, a legelősebb fajtából való; egyet lobban es vége. — Utóvégre semmi nem tart örökké. Te se, én se, a karácsony se . . . Siess. — Egy fél óra beletelik, míg kész lesznek veled. Talán hatvan gyertya is van rajta. — Hatvan gyertya? Igen, elfaltáld. A hat személy közül mindegyikre esik tíz. Tíz gyertya azt hiszem elég a béke megvilágítására! . . . — Mi az a tíz gyertya? Azt hiszem hatvan is kevés lenne egyre! . . . — Annak is te vagy az oka, Emerike, meg az apád. — Talán megse bántanád az apámát?! Es én ellenem is mi kifogásod van? — Azt hiszem, az embernek sohasem tessék az, amije már megvan, én is így vagyok veletek . . . — No, kész vagyok. Most mit csináljak?

Rakd ki a játékok a gyerekek kora szerint . . . Az ajándékokat is pakkold ki. — Nini, a gyerekek játécai egyformák! . . . Hogy történtett ez? — Te okos, hát nem tudod? A béke kedvéért. A Lizi meg a Madi oly igrégek, hogy menten összeveszenek, ha a kis Lenkénél más játékok látnának. Hát azért vettem egyformát, hogy ez meg ne essék. — Legalább most, ha összevesznek, azért tessék, mert egyforma a játékok. — Számár vagy, Emerike; mire arra kerülne, már hira-havna se lesz a játékoknak. — Sajnos, így van. Minek is kellett ezért pénzt adni? Hallgass! ne rendelkezz! Az apád is csak ezt tudja tenni.

De nem állhatod az apámát! Mertt nem gondoltad ezt meg előlts húsz évvel?

Mert, mert? . . . Mert akkor is karácsony napja volt. Es én a béke kedvéért elfogadtam, mivel apam is úgy akarta es elég veszedekes volt addig miatta.

— Jó, jó . . . de hát azóta? . . . — Mit azóta? Minden évben egy gyerek született. Minden harmadik évben kettő meghalt. Ra se értem egyebre gondolni.

— Meg jó, hogy mi megmaradtunk? — No, sok köszönet meg nem volt bennetek. — Lásd, ha én nem volnék, ki dajkálta volna sorba a kisenyeket?

— Ha te nem volnál, meg a kanál, akkor nem is tudnánk levest enni . . . — Más anya halát adna az Istennek, ha ilyen egy lánya volna, mint én! . . .

Meg halát is . . . Már tizenkilenc éve vagy es meg nem tudtal forjet szerzeni . . . Mafia vagy, ügyefogyott! . . . Az én időmben már tizenhat és fél éves koromban jöttek a kerék . . . s mivel otthon igen sok kosar volt, amit nagyapád font, mindegyik kapott egyet. Az apámak szerencsége volt: karácsony napján állított be hozzánk . . .

— A béke szent ünnepe. — Igen. A béke a fő es én hozzá igerkeztem . . . — Meg már a kosár is elfogyott. — A nagyapád meguntta már fonní es ingyen adni, mertt pénzert is elkelt volna. — Pazarlók voltatok! — A vessző hozza a mi ingatlanunk termelt; meg nđntunk pénzt erre. Nagyapád meg unatkozott . . .

— Jo idők lehetettek! Most meg milyen rossz kosarban kell a ruhát a padlásra csepelni! A multkor is a kezemben maradt a füle. — A füle . . . az nem baj . . . ha jó a feneked.

— . . . Hova tegyen ezt? — Add ide. Így ni! — Mindjárt keszven leszünk. — Siess, az utcáról már hallom a gyerekek hangját.

* Mutatóba szerző szentemberben „GYONÁS” címmel megjelenő novellafüzetéből.

XVIII. ÉVFOLYAM. 14. SZÁM.

BUDAPEST.

1906. SZERENCSE HAVÁBAN.

DÖRGE KÖZLÖNYFÉ

	ELŐFIZETÉS:		BELEÍRÁS SZERENCSEZTŐ: DÖRGE FRIGYES.	Szerkesztőség és Kiadóhivatal: Budapest, V., Zoltán-utca 16. Kiadófelőljelölés: DÖRGE FRIGYES BANKHÁZA.	
	1/4 sorsjegy az I. osztályhoz	K 12.—			
	1/2 " " " " " "	K 18.—			
	3/4 " " " " " "	K 24.—			

A szerencse a nép ajakán!

Ez az Magyarország az új magyar kir. szab. osztályozásnak rendkívül szerencsésnek és közönséges tárgyat képez az a pártatlan fonyes eredmény, az eljött a nálunk vásárolt sorsjegyek elérték.

Hogy milyen szerencsés, szinte szeszszéles eredmény, mivel működik a Dörge bankház, nincsen bizonyítja jobban, minthogy eddig nem kevesebb mint

2307 nagy nyereményt fizetett ki.

Egyik nyeremény a másik után jutott a mi földfelelőnk és sok közülük gondatlan élhez és teljes gazdasági függetlenséghez jutott egy ily sorsjegy révén.

As élet legkellősebb megelégedési kérés tartozik, ha a valóban egy fonyereménnyel érvezzent meg és senki sem tudhatja mit rejt a jövő. A szerencse részre mindig tanácsos egy ajkócskát nyitva hagyni.

Alant közlünk néhány népszerű magyar szerencse-közmondást. Legyen bizalommal azon szerencse-közmondásokhoz, mely a nevének kezdőbetűje alatt áll és rendelje azok sorsjegyszámát, melyet ugyanazon betű mutat.

Es szerencsét fog hozni önnek!

A kiválasztott sorsjegyszámot csak ugy biztosíthatjuk, ha a rendelést rögtön esküztli. A legeszkélyebb késedelem nagy vagyron elmulasztást idézheti elő. A

leggyorsabb, leggyorsabb és legkevesebb megrendelési pontszámait várogon tartóknak. A cam pontszám és olvasatban irandó.

A sorsjegyek árak: egész 12.00, fél 6.00, negyed 3.00, nyolcad 1.50 kor.

Dörge Frigyes bankháza
Kossuth Lajos-utca 4. sz.
és Zoltán-utca 16. szám.

Magyarország szerencse-közmondásai!

Minden sorsjegy mögött egy fonyeremény lappang!!!

A Többet ér a sok pénz, mint a sok barát.	B Egy gramm szerencse felér egy kiló órrázzal.	C Nincs könnyebb a tele erszénynél.	D Akiok pénze van, esse is van.
E Pánsz órája a világot.	F A szerencse kerék.	G Sokáig él, ki gondtalanul él.	H Aki mer, az nyer.
I Dátórá a világ.	J Mindenknek megvan a maga szerencsés órája.	K Arlóg forog a sorsjegy az órnálán, míg klobuzsál.	L Aki merészen bevág, félig nyert.
M Hál ápril, aki szerencsésben bizik.	N A vállatlan a szerencse kényája.	O Gondágnás az álal zvekers.	P A szerencse és me rászédg együtt jár.
R A szerencse val.	S Senkikem kerfálhat el a sorsát.	SZ Arany kárményet hoz a vasról.	T A kívánságokat sokszor a vállatlan teljesítli.
U	V	Z	ZS

Dörge Frigyes

Bankháza, a magy. kir. szab. osztályozásnak rendkívül szerencsésnek és közönséges tárgyat képez az a pártatlan fonyes eredmény, az eljött a nálunk vásárolt sorsjegyek elérték.

Budapest, Kossuth Lajos-utca 4., és Zoltán-utca 16. szám.

A 27724	I 66405	R 45056
B 45051	J 78218	S 27728
C 27735	K 75069	SZ 27728
D 27780	L 66448	T 68436
E 50094	M 75325	U 27780
F 27724	N 78118	V 78815
G 7110	O 78845	Z 35462
H 68422	P 27881	ZS 50089

